

Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu
Vodní 1629/21, 370 06 České Budějovice
tel: +420 950 179 511, fax: +420 950 179 505, e-mail: budejovice@suiip.cz, DS: n7wefgn

Vypraveno dne: 29. 05. 2019

Č.j. 26331/5.30/18-32
Sp.zn. S5-2018-258

ROZHODNUTÍ

Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, Vodní 21, 370 06 České Budějovice, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 60 odst. 1 a podle § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. l) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů a podle § 141 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) rozhodl podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky a § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, že

I. obviněný [redacted] sídlem: [redacted]
České Budějovice, IČ: [redacted] právně zastoupený JUDr. Petrem Neubauerem, advokátem
(dále jen „obviněný“)

je vinen

ze spáchání přestupku nesplnění povinnosti zaměstnat osoby se zdravotním postižením ve výši povinného podílu dle § 140 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti, když v rozporu s kogentním ustanovením § 81 odst. 1 zákona o zaměstnanosti nesplnil povinnost zaměstnat osoby se zdravotním postižením ve výši povinného podílu za rok 2016, neboť neodvedl odvod do státního rozpočtu do 15. 2. následujícího roku dle požadavku § 82 odst. 2 zákona o zaměstnanosti.

II. za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí obviněnému [redacted] s.r.o., sídlem: [redacted]
IČ: [redacted]

ukládá podle § 35 písm. b), § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 140 odst. 4 písm. a) zákona o zaměstnanosti

**správní trest pokuty ve výši 95.000 Kč
(slovy: devadesátpětisíckorunčeských).**

Takto uloženou pokutu je obviněný povinen uhradit ve lhůtě do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihočeský kraj u České národní banky, číslo účtu: 3797 – 17720231/0710, KS: 1148, VS: IČ obviněného.

III. ve věci podezření ze spáchání správního deliktu na úseku odměňování dle § 26 odst. 1 písm. a) 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění zákona č. 206/2017 (dále jen „zákon o inspekci práce“), kterého se měl obviněný dopustit tím, že v rozporu s kogentním ustanovením § 110 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění zákona č. 206/2017 (dále jen „zákoník práce“) neposkytoval svým zaměstnancům za stejnou práci stejnou mzdu, neboť zaměstnanec, řidiče MKD se státní příslušností Bosna a Hercegovina

[redacted] v roce 2016 odměňoval měsíční mzdou ve výši 12.500 Kč, od 1. 1. 2017 mzdou ve výši 13.300 Kč a od 1. 6. 2017 do 31. 7. 2017 ve výši 13400 Kč, zatímco řidiče MKD konající stejnou práci, české státní příslušnosti, [redacted] a [redacted] odměňoval v období roku 2016 a od 1. 1. 2017 do 31. 7. 2017 mzdou ve výši 20.000 Kč,

řízení zastavuje,
neboť spáchání skutku nebylo obviněnému prokázáno

IV. Současně se obviněnému ukládá podle § 95 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení podle § 6 odst. 1 vyhlášky ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, která činí

**1.000 Kč
(slovy: jedentisíckorunčeských).**

Náklady řízení je obviněný povinen uhradit ve lhůtě 30 dní od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet zřízený Státním úřadem inspekce práce u České národní banky, číslo účtu: 19-1024821/0710, KS: 1148, VS: IČ obviněného, SS: 950020876.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 24. 8. 2017 byla dle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“) doručení oznámení u obviněného zahájena kontrola inspektorkami oblastního inspektorátu práce, s předmětem kontroly: dodržování pracovněprávních předpisů dle ustanovení § 126 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, se zaměřením zejména na informační a evidenční povinnosti při zaměstnávání zaměstnanců ze zahraničí a povinnosti při zaměstnávání osob se zdravotním pojištěním; dále na dodržování povinností vymezených v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o inspekci práce, se zaměřením zejména na: povinnosti na úseku odměňování zaměstnanců, pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Z této kontroly byl dne 6. 11. 2017 v souladu s ustanovením § 12 kontrolního řádu vyhotoven protokol, čj. 25428/5.71/17-14, který byl obviněnému prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručen dne 9. 11. 2017. Obviněný byl poučen, že může do 15ti dnů ode dne doručení protokolu podat proti kontrolním zjištěním opravný

prostředek. Obviněný tak neučinil a marným uplynutím lhůty byl protokol řádně vypořádán a kontrola v souladu s ustanovením § 18 písm. a) kontrolního řádu uzavřena.

Po prostudování kontrolního spisu měl správní orgán skutkový stav v souladu s ustanovením § 3 správního řádu a zároveň byly kumulativně naplněny další podmínky stanovené v § 150 správního řádu a § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky, a proto vydal rozhodnutí formou příkazu, kterým rozhodl, že je obviněný vinen ze spáchání deliktů popsaných ve výrokové části daného rozhodnutí. Za spáchání deliktů správní orgán obviněnému uložil úhrnný správní trest pokuty ve výši 130.000 Kč. Příkaz, čj. 26331/5.30/18-3 byl obviněnému prostřednictvím datové schránky doručen dne 31. 7. 2018. Dne 3. 8. 2018 obviněný, v právním zastoupení, podal odpor. Správní orgán odpor vyhodnotil tak, že byl podán řádně, včas a osobou způsobilou (plná moc doložena dne 6. 8. 2018) a měl tedy za následek dle § 150 odst. 3 správního řádu zrušení příkazu a pokračování správního řízení. Dne 7. 8. 2018 správní orgán vydal vyzoomění o pokračování správního řízení a předvolání k ústnímu jednání, kterým obviněného vyzooměl o zrušení odporu a zároveň dle § 80 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve věci nařídil ústní jednání, k němuž v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ustanovením § 59 správního řádu předvolal obviněného. Správní orgán dále obviněného poučil o jeho právech a povinnostech v průběhu řízení; vyzoomění o pokračování správního řízení a předvolání obviněného k jednání, čj. 26331/5.30/18-6 bylo obviněnému prostřednictvím datové schránky doručeno dne 9. 8. 2018.

Dne 3. 9. 2018 se v sídle správního orgánu za přítomnosti obviněného konalo ústní jednání ve věci. Za obviněného se k jednání dostavil Mgr. [REDAKCE], advokátní koncipient, zmocnění prokázáno plnou mocí ze dne 2. 8. 2018. Úvodem jednání správní orgán obviněného ohledně jeho práv a povinností odkázal na dříve provedené poučení, které mu zrekapituloval a dotázal se jej, zda porozumění porozuměl či nežadá-li dalšího vysvětlení. Obviněný uvedl, že poučení porozuměl a dalšího doplnění nežadá. Správní orgán obviněnému zrekapituloval předmět řízení a následně v souladu s ustanovením § 53 odst. 6 správního řádu provedl listiny založené ve spise jako důkazy, proti jejichž provedení či opatření obviněný nevznesl námitek. Tímto považoval správní orgán dokazování důkazními prostředky vyjmenovanými v protokolu o ústním jednání za provedené. Následně se obviněný k věci vyjádřil, a to způsobem popsaným níže a zároveň požádal o lhůtu ke sdělení majetkových poměrů, která mu byla poskytnuta. Na doplnění dokazování obviněný dalších návrhů neměl. Správní orgán následně přistoupil k výslechu obviněného. O ústním jednání byl v souladu s ustanovením § 80 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 18 protokolu o kontrole vyhotoven dne 3. 9. 2018 protokol, čj. 26331/5.30/18-7, jehož stejnopis převzal obviněný.

Dne 4. 10. 2018 se obviněný vyjádřil kvěci a ke svým majetkovým poměrům; podání zaevidováno pod čj. 26331/5.30/18-8. Správní orgán se rozhodl dokazování doplnit výslechem svědků, kteří měli vypovídat o povaze jimi konané práce, a proto v souladu s ustanovením § 59 správního řádu k podání svědecké výpovědi předvolal (bývalé) zaměstnance obviněného, a to [REDAKCE] (přípis, čj. 26331/5.30/18-9), [REDAKCE] (přípis, 26331/5.30/18-10), [REDAKCE] (přípis, 26331/5.30/18-12) a [REDAKCE] (přípis, 26331/5.30/18-11). Obviněný byl o konání úkonu vyzooměn přípisem, 26331/5.30/18-13 ze dne 14. 11. 2018. Na žádost obviněného a též svědka, které správní orgán vyhodnotil jako řádné, bylo konání výslechu odročeno na 18. 12. 2018; přípisy, 26331/5.30/18-14 až 26331/5.30/18-20. Z předvolaných svědků se k výslechu dostavil pan [REDAKCE] který dne 18. 12. 2018 po provedeném poučení ve věci vypovídal. O výslechu svědka byl téhož dne v souladu s ustanovením § 18 a § 55 správního řádu vyhotoven protokol, 26331/5.30/18-21. Pan [REDAKCE] se z konání úkonu omluvil z důvodu pobytu v zahraničí. Správní orgán k podání výpovědi znovu předvolal pana [REDAKCE] přípis, čj. 26331/5.30/18-23. Po odročení jednání a zajištění dalších procesních úkonů potřebných k zákonnému výslechu (ustanovení tlumočnicka); přípisy, čj. 26331/5.30/18-24 až 26331/5.30/18-28 se dne 25. 2. 2019 v sídle správního orgánu za přítomnosti obviněného konal výslech pan

██████████ o kterém byl téhož dne vyhotoven v souladu s ustanovením § 18 a § 55 protokol. čj. 26331/5.30/18-29.

Po provedeném dokazování správní orgán považoval skutkový stav za dostatečně zjištěný, proto ani nepřistoupil k zajišťovacím prostředkům vůči nedostavivším se předvolaným. Dne 11. 4. 2019 správní orgán tedy vydal oznámení o ukončení dokazování a seznámení s podklady rozhodnutí, čj. 26331/5.30/18-30, kterým obviněnému oznámil ukončení dokazování ve věci a usnesením mu stanovil lhůtu 15 dní ode dne doručení usnesení k vyjádření se k věci a tutéž lhůtu mu stanovil pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí a vyzval jej, aby své právo ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu využil a též jej vyzval, aby mu ve stanovené lhůtě doložil své aktuální majetkové poměry. Oznámení o ukončení dokazování bylo obviněnému prostřednictvím datové schránky doručeno dne 17. 4. 2019. Lhůta marně uplynula.

Správní orgán k výroku I. rozhodnutí dodává, že zpřesnil ustanovení zákona o zaměstnanosti, které obviněný porušil, o konkrétní odstavec. Vzhledem k tomu, že obviněnému po celou dobu jednání bylo známo, jakého porušení právních předpisů se svým jednáním dopustil, neboť se k němu přesně vyjadřoval, stejně tak toto vyplývalo ze spisu, nebylo nutné o zpřesnění právní kvalifikace obviněného vyrozumět.

Správní orgán k procesní stránce věci ještě uvádí, že ke dni 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon o odpovědnosti za přestupky, který nově upravuje podmínky odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Vzhledem k tomu, že úprava účinná po 1. 7. 2017 je pro obviněného příznivější, co do většího množství alternativ trestů, posuzuje správní orgán jednání obviněného dle této úpravy (§ 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod).

K přestupku nesplnění povinnosti zaměstnat osoby se zdravotním postižením ve výši povinného podílu správní orgán uvádí následující.

Dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona o zaměstnanosti: „Zaměstnavatelé s více než 25 zaměstnanci v pracovním poměru jsou povinni zaměstnávat osoby se zdravotním postižením ve výši povinného podílu těchto osob na celkovém počtu zaměstnanců zaměstnavatele. Povinný podíl činí 4 %. U zaměstnavatelů, kteří jsou agenturou práce podle § 14 odst. 3 písm. b), se do celkového počtu zaměstnanců v pracovním poměru nezapočítají zaměstnanci, kteří jsou dočasně přiděleni k výkonu práce k uživateli.“

Dle ustanovení § 140 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti: „Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že jako zaměstnavatel nesplní povinnost zaměstnat osoby se zdravotním postižením ve výši povinného podílu stanovenou v § 81.“

Z provedeného dokazování vyplývá, že obviněný dne 2. 3. 2017 Úřadu práce ČR, krajská pobočka České Budějovice (dále jen „ÚP“) oznámil plnění povinného podílu, kdy za rok 2016 zaměstnával průměrně 56,49 osob, z čehož povinný 4% podíl činil 2,25 osob. Obviněný se svoji povinností ve smyslu § 81 zákona o zaměstnanosti rozhodl plnit kombinováním způsobů, a to přímo zaměstnáváním osob v podílu 0,24 osob a odvodem do státního rozpočtu v podílu 2,01 osob, což představuje 135.675 Kč (Ohlášení o plnění povinného podílu osob se zdravotním postižením na celkovém počtu zaměstnanců; položka kontrolního spisu č. 13. Z listinného důkazu Platby poplatníka od 01.01.2017 do 25.10.2017 (položka kontrolního spisu č. 13) získaného od ÚP vyplývá, že obviněný odvod, který měl ve smyslu výše uvedeného do státního rozpočtu poukázat do 15. 2. 2017, poukázal nadvakrát, a to až dne 6. 4. 2017 ve výši 60.000 Kč a dne 3. 5. 2017 ve výši 75.675 Kč.

Obviněný zdůraznil, že se své povinnosti nechtěl vyhnout, o čemž svědčí to, že k plnění povinnosti přistoupil před samotnou kontrolou. Obviněný však, dle svého tvrzení, nemohl svoji povinnost v zákonné lhůtě splnit, neboť neměl dostatek finančních prostředků. S ohledem na prodlení s platbou v délce necelých dvou měsíců má obviněný za to, že absentuje materiální stránka přestupku, neboť realizace aktivní politiky zaměstnanosti není závislá toliko na finančních prostředcích od obviněného. Případně by pokuta měla být uložena na spodní hranici. Obviněný uznal, že zaměstnávání osob se zdravotním znevýhodněním je společenským problémem, na který je nutné reagovat aktivní politikou zaměstnanosti, proto i on, ač podnikající v ne natolik příznivém oboru pro zaměstnání takto znevýhodněných osob, přistoupil k zaměstnávání těchto osob, a to v roce 2016 ve výši 0,24. Obviněný uvedl, že spáchání přestupku lituje.

Obviněný je dále toho názoru, že správní orgán by měl při zvažování výše pokuty přihlídnout k výši povinného odvodu, kdy lze poukázat na téměř identickou výši pokuty a výši odvodu. Obviněný takto vysokou pokutu považuje za nepřiměřeně vysokou, ne-li likvidační. Při určení pokuty by měl správní orgán dostatečně zohlednit délku doby prodlení s platbou a výši odvodu do státního rozpočtu a první pochybení na úseku odměňování.

Správní orgán nemá, na základě provedeného dokazování, pochyb o naplnění formální stránky vytýkaného přestupku. Jednání obviněného jako zaměstnavatele prokazují listinné důkazy vyjmenované výše. S ohledem na koncepci objektivní odpovědnosti správní orgán nezkoumá otázku zavinění coby subjektivní stránku správního deliktu. Není tedy podstatná pohnutka jednání obviněného, tedy konkrétně, že se deliktu dopustil z důvodu nepříznivé finanční situace. Správní orgán k zavinění přihlédne při rozhodování o výši pokuty. Správní orgán nesouhlasí s obviněným v tom, že by jeho jednání nedosahovalo takové intenzity, aby nenaplnilo materiální stránku přestupku. Jak obviněný správně uvedl, aktivní politika zaměstnanosti je společensky velmi důležitá. Jedná se o jedno z opatření státní politiky zaměstnanosti, jehož řádné plnění je tedy pro společnost přínosné a jehož včasné uplatnění obviněný svým jednáním zmařil, přičemž výše jeho finančního plnění, byť v celkovém objemu nepatrné, je pro realizaci aktivní politiky zaměstnanosti důležitá. Správní orgán v daném případě ani neshledal žádné významné okolnosti, proč by jednání obviněného nenaplnovalo materiální znak přestupku, jelikož se jedná o běžně se vyskytující případ porušení zákona, který obecně naplňuje i materiální znak přestupku (srov. př. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009).

Na základě provedeného dokazování podpořeného doznáním obviněného správní orgán považuje přestupek za prokázaný bez důvodných pochybností. Správní orgán musí s ohledem na zásadu oficiality potrestat protiprávní jednání obviněného popsané ve výroku I. rozhodnutí. Při rozhodování o výši pokuty respektoval správní orgán ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, podle kterého má dbát na to, aby při rozhodování o skutkově stejných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Správní orgán při stanovení druhu trestu vycházel z § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky a přihlédl při výměře trestu k § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V souladu se současnou judikaturou i zákonnými požadavky je správní orgán při rozhodování o výši sankce povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům obviněného. K poměrům obviněného správní orgán uvádí, že podle aktuálního výpisu z obchodního rejstříku působí obviněný od 22. 9. 2009, s předmětem podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a Silniční motorová doprava - nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, - nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí. Správní orgán má za to, že obviněný působí cca 9 let jako podnikající subjekt a za tu dobu by měl nejen dobře znát pracovněprávní předpisy, ale hlavně zajistit jejich dodržování. Obviněný ve sbírce listin nezveřejňuje své aktuální majetkové poměry a ani je správnímu orgánu na jeho výzvu nedoložil. Správní orgán tedy majetkové poměry obviněného musí stanovit odhadem, kdy

vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Správní orgán v tomto odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, čj. 1 As 9/2008-133 ze dne 20. 4. 2010, který konstatoval: „Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel výše zmíněné orgány veřejné moci mlčenlivostí.“ Obviněný však tak neučinil. Z účetní uzávěrky za rok 2015 obviněného správní orgán zjistil, že obviněný vykazoval ztrátu přes 800 tis. Kč a oběžná aktiva se pohybovala v desetimiliónech korun. Z veřejně dostupných zdrojů správní orgán dále zjistil, že obviněný se nenachází v insolvenčním rejstříku ani evidenci úpadců. Správní orgán též přihlédl k výši odvodu, kterou obviněný do státního rozpočtu opožděně poukázal, přičemž uložená pokuta se představuje cca 70% z odvedené částky a svým poměrem tedy pro obviněného nemůže být likvidační, ale zároveň bude citelným zásahem do jeho majetkové sféry, což je jejím účelem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu, čj. 4 Ads 244/2016-36 ze dne 31. 1. 2017).

Správní orgán se velmi snažil při ukládání sankce reflektovat majetkové poměry obviněného, ale zároveň se nemůže odprosit od dalších parametrů rozhodných pro výši pokuty, neboť odvíjení výše pokuty pouze od finančního hospodaření obviněného by nenaplnovalo smysl zákona.

V typové rovině je závažnost přestupku vyjádřena v samotném zákoně o zaměstnanosti, kdy se spácháním daného přestupku je spojena pokuta až do výše 1.000.000 Kč. Při hodnocení konkrétního případu správní orgán přihlédl k tomu, že obviněný splatil v plné výši odvod do státního rozpočtu až 3. 5. 2017, tedy o necelé dva měsíce déle, přičemž délku prodlení správní orgán hodnotí k tíži obviněného, neboť se nejednalo o řadu dní. Obviněný se dále hájil tím, že jeho úmyslem nebylo se odvodu vyhnout, jak dokládá i jeho odvedení před zahájením kontroly, ale nemohl tak učinit v termínu z důvodu nedostatku finančních prostředků. Ze spisového materiálu ve věci vyplývá, že kontrola oblastním inspektorátem byla u obviněného zahájena doručením oznámení o zahájení kontroly, tj. dne 24. 8. 2017. V době zahájení kontroly tedy již byl dlužný odvod do státního rozpočtu uhrazen. Správní orgán tedy hodnotí mímě ku prospěchu obviněného, že svoji povinnost splnil před zahájením samotné kontroly. Správní orgán však nemůže zhodnotit pozitivně pohnutku obviněného, tedy nedostatek finančních prostředků. Za prvé se jedná o pouhé tvrzení obviněného, které není podložené, a za druhé, pokud by tomu tak bylo, nejedná se o důvod mimořádného snížení pokuty. Obviněný si byl dobře vědom své povinnosti učinit odvod do státního rozpočtu včas, neboť byl již za porušení povinnosti nesplnění povinnosti zaměstnat osoby se zdravotním postižením již dvakrát pravomocně potrestán. Obviněný měl tedy své finanční prostředky rozvrhnout tak, aby byl schopen své závazky vůči státu včas plnit.

Velmi negativně správní orgán hodnotí, jak bylo uvedeno výše, že obviněný byl za totožný delikt již dvakrát pravomocně trestán, a to v roce 2016, kdy mu příkazem, čj. 22989/5.30/16-3 ze dne 13. 7. 2016 byla uložena pokuta ve výši 38.000 Kč a v roce 2018, kdy mu rozhodnutím, čj. 28104/5.30/17-10 ze dne 13. 2. 2018 byla uložena pokuta ve výši 85.000 Kč. Jedná se tedy o recidivu obviněného coby okolnost odůvodňující zvýšení sankce. Správní orgán pro úplnost dodává, že projev lítosti obviněného, za předpokladu opakované recidivy, nehodnotí jako polehčující okolnost, neboť za těchto okolností nezbuzuje důvěru, ale jedná se o pouhou frázi.

Jako další polehčující okolnost správní orgán hodnotí, že obviněné své jednání, resp. jeho závadový následek, napravil, kdy, byť opožděně, odvod do státního rozpočtu poukázal. Správní orgán však dodává, že náprava protiprávního stavu jej nezbavuje odpovědnosti.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené okolnosti přistoupil k uložení pokuty ve výši 95.000 Kč, kterou považuje vzhledem k represivnímu a preventivnímu účelu za přiměřenou, přičemž dříve uložené pokuty svůj preventivní účel nesplnily, proto správní orgán přistupuje k uložení pokuty vyšší. Správní orgán dále uvádí, že přistoupil k moderaci dříve uložené pokuty, neboť

řízení vedené pro podezření ze spáchání deliktu na úseku odměňování zastavil, jak je odůvodněno níže, a proto k tíži obviněného již není hodnoceno, že se dopustil dvou sbíhajících se deliktů.

Obviněnému může být uložena pokuta až do výše 1.000.000 Kč. Správní orgán konstatuje, že po správním uvážení se rozhodl uložit sankci ve výši 95.000 Kč, která se pohybuje na spodní hranici zákonem umožněné sazby, a to konkrétně ve výši **9,5% zákonem umožněné maximální sazby**. Pro informaci správní orgán ještě uvádí, že **obviněný má možnost požádat příslušný celní úřad o splátkový kalendář**.

K podezření ze spáchání správního deliktu na úseku odměňování správní orgán uvádí následující.

Dle ustanovení § 110 zákoníku práce:

„(1) Za stejnou práci nebo za práci stejné hodnoty přísluší všem zaměstnancům u zaměstnavatele stejná mzda, plat nebo odměna z dohody.

(2) Stejnou prací nebo prací stejné hodnoty se rozumí práce stejné nebo srovnatelné složitosti, odpovědnosti a namáhavosti, která se koná ve stejných nebo srovnatelných pracovních podmínkách, při stejné nebo srovnatelné pracovní výkonnosti a výsledcích práce.

(3) Složitost, odpovědnost a namáhavost práce se posuzuje podle vzdělání a praktických znalostí a dovedností potřebných pro výkon této práce, podle složitosti předmětu práce a pracovní činnosti, podle organizační a řídicí náročnosti, podle míry odpovědnosti za škody, zdraví a bezpečnost, podle fyzické, smyslové a duševní zátěže a působení negativních vlivů práce.

(4) Pracovní podmínky se posuzují podle obtížnosti pracovních režimů vyplývajících z rozvržení pracovní doby, například do směn, dnů pracovního klidu, na práci v noci nebo práci přesčas, podle škodlivosti nebo obtížnosti dané působením jiných negativních vlivů pracovního prostředí a podle rizikovitosti pracovního prostředí.

(5) Pracovní výkonnost se posuzuje podle intenzity a kvality prováděných prací, pracovních schopností a pracovní způsobilosti a výsledky práce se posuzují podle množství a kvality.“

Dle ustanovení § 26 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce: *„Právnická osoba se dopustí správního deliktu na úseku odměňování zaměstnanců tím, že neposkytne zaměstnanci za stejnou práci nebo práci stejné hodnoty stejnou mzdu nebo plat jako jinému zaměstnanci.“*

Správní orgán získal podezření, že obviněný spáchal správní delikt na úseku odměňování na základě provedené kontroly, jejímž výsledkem byl protokol o kontrole s kontrolním zjištěním, že obviněný svým zaměstnancům státní příslušnosti Bosna a Hercegovina neposkytoval za stejnou práci, tj. řidičů MKD, stejnou mzdu jako svým zaměstnancům české státní příslušnosti.

Z listinných důkazů správní orgán zjistil, že obviněný se svými zaměstnanci uzavíral následující pracovní poměry. Se [redacted] uzavřel obviněný pracovní smlouvu dne 11. 5. 2015, vznik pracovního poměru 11. 5. 2015, tento pracovní poměr ukončen dohodou o rozvázání pracovního poměru ke dni 15. 6. 2017.

S [redacted] uzavřel obviněný pracovní poměr na základě pracovní smlouvy ze dne 23. 7. 2015 s totožným datem nástupu do práce, druh práce byl sjednán jako řidič MKD.

Mzdovým výměrem obviněný panu [REDAKCE] s účinností od 14. 9. 2015 stanovil měsíční mzdu ve výši 12.500.

S [REDAKCE] uzavřel obviněný pracovní poměr na základě pracovní smlouvy ze dne 23. 2. 2015 s totožným datem nástupu do práce, druh práce byl sjednán jako řidič MKD. Mzdovým výměrem obviněný panu [REDAKCE] s účinností od 14. 9. 2015 stanovil měsíční mzdu ve výši 12.500 Kč.

S [REDAKCE] uzavřel obviněný pracovní poměr na základě pracovní smlouvy ze dne 8. 10. 2015 s totožným datem nástupu do práce, druh práce byl sjednán jako řidič MKD. Mzdovým výměrem obviněný panu [REDAKCE] s účinností od 8. 10. 2015 stanovil měsíční mzdu ve výši 12.500 Kč. Tento pracovní poměr byl rozváznán ke dni 31. 5. 2016.

S [REDAKCE] uzavřel obviněný pracovní poměr na základě pracovní smlouvy ze dne 6. 10. 2015 s totožným datem nástupu do práce, druh práce byl sjednán jako řidič MKD. Mzdovým výměrem obviněný panu [REDAKCE] s účinností od 6. 10. 2015 stanovil měsíční mzdu ve výši 12.500 Kč.

S [REDAKCE] uzavřel obviněný pracovní poměr na základě pracovní smlouvy ze dne 23. 7. 2015 s totožným datem nástupu do práce, druh práce byl sjednán jako řidič MKD. Mzdovým výměrem obviněný panu [REDAKCE] s účinností od 23. 7. 2015 stanovil měsíční mzdu ve výši 12.500 Kč.

S [REDAKCE] uzavřel obviněný pracovní poměr na základě pracovní smlouvy ze dne 14. 9. 2015 s totožným datem nástupu do práce, druh práce byl sjednán jako řidič MKD. Mzdovým výměrem obviněný panu [REDAKCE] s účinností od 14. 9. 2015 stanovil měsíční mzdu ve výši 20.000 Kč.

S [REDAKCE] uzavřel obviněný pracovní poměr na základě pracovní smlouvy ze dne 29. 10. 2015 se dnem nástupu do práce 1. 11. 2015, druh práce byl sjednán jako řidič MKD. Mzdovým výměrem obviněný panu [REDAKCE] s účinností od 1. 11. 2015 stanovil měsíční mzdu ve výši 20.000 Kč.

Všichni výše jmenovaní zaměstnanci měli jako druh práce sjednán řidič MKD a místo výkonu práce sjednáno České Budějovice a pracovní dobu v rozsahu 40 hodin týdně. Od 1. 1. 2017 obviněný svým pracovníkům z Bosny a Hercegoviny mzdu navýšil mzdovým výměrem na 13.300 Kč.

Ze mzdových listů výše jmenovaných zaměstnanců vyplývá, že obviněný svým zaměstnancům mzdu ve stanovené výši i poskytoval (či její poměrnou část). Správní orgán tedy přistoupil k hodnocení, zda bylo poskytování rozdílné mzdy legitimní. V průběhu kontrolního šetření uvedl, že z důvodu nedostatku pracovních sil na trhu práce v ČR musel přistoupit k zaměstnávání cizinců, přičemž náklady spojené se zaměstnáváním cizinců jsou mnohonásobně vyšší, než u občanů České republiky, a migrace cizinců je velká, proto začínají s nižší mzdou při nástupu do zaměstnání. Mzda se zaměstnancům, dle vyjádření obviněného, zvedá dle odpracovaných roků (vyjádření obviněného ze dne 18. 9. 2017; položka kontrolního spisu č. 5). Obviněný uvedl, že poskytoval svým zaměstnancům různou výši mzdy z nevědomosti, neboť měl za to, že cizincům nemusí poskytovat stejnou výši mzdy, neboť musí na jejich zaměstnávání vynaložit vyšší finanční prostředky, nežli u zaměstnanců z České republiky. Následně obviněný své vyjádření zpřesnil v tom, že zaměstnanci jmenovaní výše nevykonávali práci stejně složitosti, namáhavosti a zodpovědnosti, neboť občané ČR vykonávali práci řidiče MKD specializovaného vozidla-návěsu, pro jehož řízení bylo nutné absolvovat individuální proškolení, proto u těchto zaměstnanců byla vyžadována i vyšší odbornost k řízení, proto se obviněný vytýkaného deliktu nemohl dopustit.

Správní orgán tedy přistoupil k provedení důkazů svědeckými výpověďmi zaměstnanců (bývalých) obviněného, jak české, tak cizí státní příslušnosti, kteří vypovídali o své pracovní náplni. Z provedeného dokazování vyplynulo, že čeští zaměstnanci obviněného, kteří byli odměňováni vyšší mzdou, konali práci řidiče MKD přepravujícího sklo, zatímco řidiči z Bosny a Hercegoviny vozili zboží zabalené, buď na paletách či volně ložené, na běžném přívěsu s plachtou, jednalo se o různé zásilky obsahující dřevo, papír, železo či různé kusovky. Přeprava skla se prováděla na speciálních návěsích. Tyto návěsy nemají podkladu, „jsou to dvě řady kol zavěšené na rámu, kdy uprostřed je mezera, kam se dávalo sklo. Musely se používat speciální jistící kolíky“ (citace z protokolu o výsledku svědka, čj. 26331/5.30/18-21 ze dne 18. 12. 2018). Řízení tohoto návěsu bylo dle svědeckých výpovědí složitější, vyžadovalo více zkušeností a bylo potřeba speciálního školení.

Výsledky svědků tedy nasvědčují tomu, že zaměstnanci pracující pro obviněného sice byli všichni řidiči MKD, avšak přepravující různý náklad, k jehož přepravě byla potřeba různorodá zkušenost a dovednost. Výsledky svědků prokazují, že se nejednalo o práci stejné hodnoty. Správní orgán, i přes provedené dokazování, zůstává na pochybách ohledně povahy práce konané zaměstnanci obviněného, neboť obviněný nebyl ve svých vyjádřeních konstantní, kdy zprvu ospravedlňoval rozdílné odměňování státní příslušností jeho zaměstnanců, kdy teprve v průběhu dokazování přišel s argumentací rozdílnosti práce jeho zaměstnanců. Na základě provedeného dokazování správní orgán nemůže bez důvodných pochybností rozhodnout o vině obviněného či rozhodnout, že se skutek nestal, a proto se rozhodl v souladu se zásadou „*in dubio pro reo*“ (v pochybnostech ve prospěch obviněného) řízení vedené s obviněným v tomto bodě zastavit.

Protože obviněný vyvolal porušením své právní povinnosti toto správní řízení, v němž probíhalo dokazování, tak správní orgán rozhodl dle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu § 95 zákona o odpovědnosti za přestupky, že je obviněný povinen uhradit náklady řízení v paušální částce, která podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., činí 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené rozhodl správní orgán, tak jak je uvedeno ve výroku I. až IV. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 81 odst. 1 správního řádu podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení (§ 83 odst. 1 správního řádu), a to písemně k Oblastnímu inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, Vodní 21, 370 06 České Budějovice. Odvolacím správním orgánem je Státní úřad inspekce práce, Kolářská 451/13, 746 01 Opava.

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s § 96 odst. 1 zákona o přestupcích může odvolat obviněný v plném rozsahu; poškozený pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení; zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí ve prospěch mladistvého obviněného pouze proti výroku o vině, o správním trestu, o ochranném opatření a o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

Podle ustanovení § 97 odst. 2 zákona o přestupcích má včasné a přípustné odvolání vždy odkladný účinek.

Lhůta pro podání odvolání se počítá podle § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nebo uplynutím desátého dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí, nebo dnem následujícím po dni, kdy adresát i po poučení o právních důsledcích plynoucích z toho, že písemnost odmítne převzít nebo neposkytne součinnost nezbytnou k řádnému doručení, písemnost nepřevzme, nebo dnem následujícím po dni, kdy znemožní předání uvedeného poučení.

V Českých Budějovicích dne 22.5.2019

Mgr. Šárka Škopková
právník

Za správnost vyhotovení: Mgr. Šárka Škopková

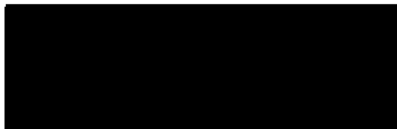
Rozdělovník:

1 x Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu

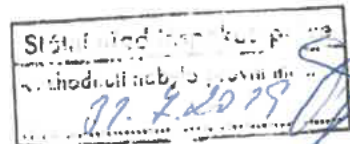
1 x

Státní úřad inspekce práce
Kolářská 451/13, 746 01 Opava
tel: +420 950 179 101, fax: +420 553 626 672, e-mail: opava@suip.cz, DS: cmwaazf

Č.j. 4941/1.30/19-3
Sp.zn. S5-2018-258

ROZHODNUTÍ

Vypraveno dne: 30. 4. 2019

Státní úřad inspekce práce rozhodl podle ust. § 4 odst. 1 písm. j) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a ve smyslu ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o odvolání obviněného, právnické osoby [redacted] s.r.o., se sídlem [redacted] v řízení zastoupeného JUDr. [redacted] Petrem Neubauelem, advokátem, ev. č. ČAK [redacted], AK NEUBAUER & PARTNER s.r.o., se sídlem Na Sadech 4/3, 370 01 České Budějovice, na základě plné moci, ze dne 2.8.2018, proti výroku č. I., č. II. a č. IV. rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, č.j. 26331/5.30/18-32, vyhotoveného dne 22.5.2019, vypraveno dne 29.5.2019,

t a k t o:

Odvolání obviněného, právnické osoby Translogistics s.r.o., se sídlem Husova tř. 685/17, České Budějovice 2, 370 05 České Budějovice, IČO 281 11 231, v řízení zastoupeného JUDr. [redacted] advokátem, ev. č. ČAK [redacted], AK NEUBAUER & PARTNER s.r.o., se sídlem Na Sadech 4/3, 370 01 České Budějovice, na základě plné moci, ze dne 2.8.2018, proti výroku č. I., č. II. a č. IV. rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, č.j. 26331/5.30/18-32, vyhotoveného dne 22.5.2019, vypraveno dne 29.5.2019,

se zamítá,

neboť není důvodné a výrok č. I., č. II. a č. IV. rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, č.j. 26331/5.30/18-32, vyhotoveného dne 22.5.2019, vypraveno dne 29.5.2019,

se potvrzuje.